

MOLLE is een Friese variant van MELLE

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

- 1] wellicht een verbastering van een naam die begon met 'madel-' = 'verzamelplaats' of 'gerechtsplaats' bv. Madelwin(us) = 'vriend van de gerechtsplaats'
- 2] ook mogelijk is een verbastering van 'Melef' wat op zich weer een verbastering is van Meinolf: samengestelde Germaanse naam: 'Mein-' komt van 'Megin-' = 'groot', en '-olf' komt van 'wolf' = 'wolf'. Dus 'groot als een wolf'.
- 3] Melle kan ook van Aemilius afgeleid zijn. Latijnse naam, afkomstig van een oud-Romeins adellijke familie. Het woord 'aemilius' wordt in verband gebracht met:
 - 3.1] het Griekse woord 'haimulos' = 'teer', 'zacht', 'vriendelijk';
 - 3.2] het Latijnse 'aemulus' = 'wedijverig', 'mededinger'
- 4] zou het ook mogelijk zijn dat de naam samenhangt met het Keltische 'maël' = wordt in het Iers vertaald met '(toegewijde) dienaar' of 'slaaf' zoals bv. in: Maelbrigte = 'dienaar van Brigid (of Brigitta)'; Maelíosa = 'dienaar van Jezus' enz.; Maelmuire = 'dienaar van Maria' of 'van de zee'; Maelruain = 'dienaar van Ruadhan' (= bep. pers.); In het Bretons wordt 'mael' vertaald met 'groot' of 'vorst'.

*

Mello (ook Mallon, Malouen, Melanius, Mellon, Mellonus) van Rouen, Frankrijk; bisschop; + ca 314; feest 22 oktober.

Mello staat te boek als de eerste bisschop van Rouen. Volgens zijn levensbeschrijving was hij afkomstig uit 'Cardiola'. Een plaats van deze naam is onbekend. Wordt hier bedoeld de plaats Carlisle? Of is het Cardiff in Wales, dat in de eigen Keltische taal Caerdydd heet? Of is hier sprake van het Schotse Cardes?

Hij zou vanuit zijn geboortestreek met een militaire missie naar Rome zijn gestuurd. Daar bracht hij, zoals het hoorde voor een soldaat, offers in de tempel van oorlogsgod Mars. Tijdens zijn rondgang door de stad trof hij paus Stefanus, die juist les gaf aan een handjevol christenen. Hij bleef staan luisteren en de paus nodigde hem uit te vertellen wie hij was en waar hij vandaan kwam. Mello bleek geïnteresseerd in Christus, werd geloofsleerling en liet zich uiteindelijk dopen. Daarbij werden hem met name Jezus' woorden in herinnering gebracht: "Als je niet alles wegdoet wat je bezit om mijnentwil, kun je mijn leerling niet zijn." Bij terugkomst in zijn herberg, bracht Mello onmiddellijk deze woorden in praktijk en verkocht alles wat hij bezat, zelfs zijn wapenrusting; de opbrengst verdeelde hij onder de armen. Mello bleek zo'n veelbelovende leerling van Christus, dat de paus hem tenslotte priester wijdde. Toen hij eens de mis opdroeg, verscheen hem een engel aan de rechterkant van het altaar; deze reikte hem een herdersstaf over met de woorden: "Pak deze staf aan, want je zult straks Gods volk leiding moeten geven in de stad Rouen in Noord-Gallië." Mello antwoordde: "Waarheen de goede God mij ook zendt, ik ben bereid er naar toe te gaan." De paus bevestigde hem in zijn zending en gaf hem zijn zegen mee.

Op zijn reis naar Rouen kwam hij door de stad Autun. Daar genas hij een man, Lupillus, aan wie een ongeluk was overkomen: zijn voet was finaal doormidden gespleten. Hij raakte hij het slachtoffer aan met de staf die hij van de engel gekregen had, met de woorden: "In de naam van Onze Heer Jezus Christus: word gezond!" Onmiddellijk kon de man op eigen benen staan en was er van de verwonding niets meer te zien. Hij ging terug de stad in en vertelde overal wat hem was overkomen.

Nu woonde er in die stad een vrouw, Veronica geheten, die zoveel had gehuild om de dood van haar man, dat ze er blind van was geworden. Toen zij hoorde wat er met Lupillus gebeurd was, stuurde zij haar beide zoons naar de man Gods met het verzoek dat hij haar het gezicht zou teruggeven. Op beide knieën gezeten bad Mello: "Heer Jezus Christus, u hebt de ogen geopend van de blindgeborene. Open nu ook de ogen van deze vrouw, zodat ze kan zien dat er geen andere God is dan u." Hij raakte haar ogen aan en onmiddellijk kon zij zien. Hierna doopt hij Veronica met haar beide zonen, alsmede Lupillus. Deze zou later nog omwille van Christus de marteldood ondergaan.

Hij was op de lange duur zo beroemd dat van overal doofstommen, lammen, blinden en lijders aan allerhande kwalen en ongemakken naar hem toe kwamen om door hem te worden genezen. Toen hij tenslotte oud en moe was geworden, verscheen hem weer de engel van het begin. Deze zei: "Mello, je hebt de goede strijd voor Christus gestreden. Maak je klaar om de beloning van het eeuwig leven in ontvangst te nemen. Daarop riep de heilige bisschop zijn dienaren bijeen en droeg hun op ook in de toekomst het geloof in Christus zuiver te behoeden en te bewaren. Daarop stierf hij, omringd door de mensen van zijn stad.